நல்லாசிரியன்

உபாத்தியாயர்கட் கெனவே உலவிவரும்

மாதாந்தச் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகை

வயது 14	1918௵ ஆகஸ்டு௴	மாதம் 3

THE TAMIL LANGUAGE

தமிழ் மொழி

(முன்தொடர்ச்சி பக்கம் - 27.)

புராண வாயிலாகக் கிடைக்கும் கதைகளைக்கொண்டு தமிழ் தனிமொழியே என்பதை முன்பு விளக்கினோம். இனி, மற்றும் சில காரணங்களாலும் தமிழ் மொழி தனிமொழியே என்பதை இங்கே விளக்குவோம்.

சனகாதி முனிவர்கள் ஞானோபதேசம் பெறச்சிவபெருமானை ஒருகால் அடைந்தார்கள். அப்போது சிவன் ஆனந்தத் தாண்டவம் செய்துகொண்டிருக்க அவருடைய *டமருகத்தினின்றும் சில ஒலிகள் உண்டாக அவற்றை அப்பெருமான் அம்முனிவர்களுக்கு

* உருக்கு என்னும் வாத்தியம்

உபதேசிக்க, அம்முனிவரர் ஞானோபதேசம் பெற்றுச் சென்றனர் என்றும், பின்பு பாணினி என்னும் முனிவர் தமக்கு இலக்கணம் கற்பிக்கும்படி பெருமானை வேண்ட, அப்பெருமான் மனமுவந்து முன் தோன்றிய அவ்வொலிகளில் ஒவ்வொன்றின் ஈற்றிலும் ஒரு மெய்யெழுத்தைக் கூட்டிப் * பதினான்கு சூத்திரங்களாக வகுத்து உபதேசித்தனர் என்றும், அவ்வொலிகளையே ஆதாரமாகக் கொண்டு பாணினி பகவான் வடமொழிக்கு வியாகரணம்வகுத்தனர் என்றும் வடமொழியாளர் கூறுவர்.

இக்கதையையே ஆதாரமாகக் கொண்டு தமிழரும் ஒரு கதை சொல்லுவர். அது வருமாறு:—

அகத்தியனார் தமக்குத் தமிழ் இலக்கணம் உணர்த்துமாறு சிவபெருமானை வேண்ட, அப்பெருமான் அவர்க்கு அவ்விலக்கணத்தை உணர்த்தினர் என்பதாம். இதை வலியுறுத்த,

வடமொழியைப் பாணினிக்கு வகுத்தருளி அதற்கிணையாத்
தொடர்புடைய தென்மொழியை யுலகமெலாந் தொழுதேத்துங்
குடமுனிக்கு வலியுறுத்தார் கொல்லேற்றுப் பாகரெனில்
கடல்வரைப்பி னிதன்பெருமை யாவரே கணித்தறிவார்

என்னும் பாடலைக் காஞ்சிப்புராணம் முழங்குகின்றது. இக்கதையை ஆராயுங்கால், இரண்டு மொழிக்கும் சிவபெருமான் தலைவன் என்பதும், இரண்டும் தனிமொழிகள் என்பதும் பெறப்படுகின்றன. அதனால் தமிழ் தனிமொழியே என்பது தேற்றமாகும்.

மற்றும் சிவபெருமான் தமிழ்ச் சங்கங்களின் தலைவராக வீற்றிருந்தனர் என்றும், அப்பெருமான் தமிழிற் சில செய்யுட்களைச் செய்தருளினர் என்றும், தம் அடியார் தமிழிற் பாடிய இனிய பாடல்களைக் கேட்டு அவர் விரும்பியபடி யெல்லாம் செய்தருளினர் என்றும் கூறும் கதைகள் தமிழ் மொழி தனிமொழியே என்பதைப் பரக்கக்காட்டு மன்றே. இதை விளக்க,

---

* 1. அ, இ, உண்.
2. ఋ, ఌక్.
3. ஏ, ஓங்.
4. ஐ, ஔச்.
5. ஹ, ய, வ, ரட்.
6. லண்.
7. ஞ, ம, ங, ண, நம்.
8. ஜ భ ஞ்
9. ఘ, ఢ, ధ ష్
10. జ, బ, గ, డ, దశ్
11. ఖ, ఫ, ఛ, ఠ, థ, చ, ట, తవ్
12. క, పయ్
13. శ, ష, సర్
14. ஹல்.

கண்ணுதற் பெருங் கடவுளும் கழகமோ டமர்ந்து
பண்ணுறத் தெரிந் தாய்ந்தவிப் பசுந்தமிழ் ஏனை
மண்ணிடைச் சில இலக்கண வரம்பிலா மொழிபோல்
எண்ணிடைப் படக் கிடந்ததா எண்ணவும் படுமோ

என்னும் செய்யுள் வழங்குகின்றது.

'நாலாயிரப் பிரபந்தம்' என்னும் நூலை வைணவர்கள் திராவிட வேதம் என்பர். அதற்கு உரைகண்டருளிய பெரியார், வடமொழி வேதத்தைக் காட்டிலும் திராவிட வேதமே சிறந்ததென்றும், வடமொழியினும் தமிழ் மொழியே பயனுடையதென்றும் பற்பல காரணங் காட்டிக் கூறியிருக்கின்றனர். அவற்றையெல்லாம் நோக்குங்கால் தமிழ் தனிமொழியே என்பது தெள்ளிதிற் புலனாகும்.

பத்திராதிபர்.

STORY TELLING

கதை சொல்லல்

மகா சூரன்

(முன் தொடர்ச்சி பக்கம் - 41)

13. பூதம் விரைந்து சென்று பராக்கிரமகேது, கொடுங்கண்ணன், பெரும் பசியன், பெரு வயிறன் ஆகிய நண்பர்கள் நால்வரும் அரசாண்டுகொண் டிருக்கும் நகரத்தை யடைந்து, அரசகுமாரன் விருப்பத்தை அவர்கட்கு அறிவித்தது. உடனே அந்நான்கு நண்பர்களும் புறப்பட்டு அரச குமாரன் தங்கி இருக்கும் ஊருக்கு வந்து அவன் பாதங்களில் வீழ்ந்து நமஸ்கரித்து, 'அரசரேறே, தாங்கள் எங்கட்குச் செய்த பேருதவி எந்நாளும் மறக்கத் தக்கதன்று. அந்த உபகாரத்திற்காக யாங்கள் என்ன பிரதி உபகாரம் செய்யக்கூடும். தாங்கள் காலால் இட்ட வேலையைக் கையால் செய்துமுடிக்கக் காத்துக்கொண்டு இருக்கும் எங்களைத் தாங்கள் என்ன வேலைக்காக அழைத்தீர்கள் என்பதை அறிய அதிக ஆவலுள்ளவர்களாக இருக்கின்றோம்' என்றார்கள். அரச குமாரன், 'நண்பர்களே உங்களுடைய ஆற்றலைப் பரீக்ஷிப்பதற்கு ஏற்ற சமயம் வந்திருக்கிறது. இதில் நீங்கள் தவறாமல் உங்களுடைய ஆற்றலை மெய்ப்பிப்பீர்களாயின் எனக்குப் பேரு-

தவியாயிருக்கும்' என்று சொல்லி, தனக்கும் வர்த்தகன் பெண்ணுக்கும் நடந்த சம்பாஷணையை விவரமாகச் சொன்னான். இதைக் கேட்ட நான்கு நண்பர்களும் தங்களாலான உதவியைச் செய்ய யாதொருதடையும் இல்லை என்றும், இந்த ஏற்பாட்டில் வெற்றி அரச குமாரனதே என்றும் பேசிக்கொண்டார்கள். குறிப்பிட்ட 15 நாள் தவணை கழிந்த பிறகு, அரச குமாரனும் அவனுடைய நண்பர்களும் வர்த்தகன் பெண் வசிக்கும் அரண்மனையை அடைந்து, அவர்கள் வருகையைப் பெண் அரசிக்குத் தெரிவிக்குமாறு விரும்பினார்கள். பெண் அரசியும் இவர்களை அரண்மனைக்குள்ளே அழைத்து வரும்படி கட்டளை யிட்டாள். அரச குமாரன் தன் நண்பர் நால்வருடன் உள்ளே சென்றான். பெண்மணியும் அவர்கட்குத் தகுந்த உபசாரம்செய்து, ஆசனத்தில் அமருமாறு வேண்டினாள். மகாசூரன் அவ்வுபசாரத்தை அன்புடன் ஏற்றுக்கொண்டு, பெண்மணியை நோக்கி, 'ஏ மங்கையர்க்கரசி! நீ செய்ய விரும்பும் பரீக்ஷையை உடனே ஆரம்பிக்கலாம், யான் சித்தமாக இருக்கின்றேன். என்னுடன் வந்திருப்பவர்கள் எல்லாரும் என் இன்னுயிரன்ன நண்பர்கள். எனக்கு ஒரு சிறிதும் சிரமம் கொடாமல், அவர்களே என் வேலையைச் செய்து முடிப்பார்கள்' என்றான். இதைக்கேட்ட பெண்கள் நாயகம், 'அரசே! தாங்களாகிலும் சரி, தங்கள் நண்பர்களாகிலும் சரி, யாவராயிருந்தாலும் என்னுடைய பரீக்ஷயில் தவறாமல் தேறுவார்களாயின் நன்மையே. அதுவே யானும் விரும்புவது. தவறின் தண்டனையை அடைய வேண்டியவர் தாங்கள்தான்; தங்கள் நண்பர்கள் அல்லர் என்று சொல்லி, பதினான்கு வருடங்களாகச் சமைத்துச் சேமித்து வைத்திருக்கும் பெரிய அறையைத் திறந்து, அவ் வுணவை உண்ணுமாறு விரும்பினாள். அரச குமாரன் பெரும்பசியனை நோக்கி, 'இப்போதுதான் உன் ஆற்றலைச் சரியாகக் காண்பிக்கவேண்டும்; அதோ காணப்படும் அன்னமலையின் மீது வீழ்ந்து தும்சம் செய்' என்றான். கொடும் பசியன், 'அரசே இவ்வுணவை, உண்ணவோ? தின்னவோ?' என்றான். அரசகுமாரன், 'நண்பனே! உண்ணுதற்கும் தின்னுதற்கும் என்ன வித்தியாசம் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை' என்றான். கொடும் பசியன், 'இறைவனே உண்ணுதல் என்றால், இங்கே சமைத்து ஒன்று சேர்ந்திருப்பவைகளை மாத்திரம் உட்கொள்ளுதல், தின்னுதல் என்றால், சமைத்த உணவோடு பக்குவப் படுத்தாமல் சேகரித்து வைத்திருக்கும்

அரிசி காய்கறி முதலியவைகளையும் உட்கொள்ளுதல்' என்றான். அரசன், 'இங்கே இருப்பவைகளையெல்லாம் தின்' என்றான். உடனே கொடும் பசியன் அங்கே சமைத்து வைத்திருந்த உணவுகளை எல்லாம் சாப்பிட்டுவிட்டு, சமையலுக்காகச் சேமித்து வைத்திருக்கும் அரிசி முதலியவைகளையும் தின்னத் தொடங்கினான். இதற்குள் அரச குமாரனும் அவனுடைய நண்பர்களும் வந்திருக்கும் சமாசாரம் நகரம் எங்கும் பரவிற்று. நகரமாந்தர்கள் வேடிக்கை பார்ப்பதற்குத் திரள் திரளாக வந்து சேர்ந்தார்கள். கொடும் பசியன் புசிப்பதைப் பார்த்தபோது அவர்கட்கெல்லாம் அளவில்லாத ஆச்சரியம் உண்டாயிற்று. கொடும் பசியனும் சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் தனக்குக் காட்டப்பட்ட அறையில் யாதொன்றும் வைக்காமல், எல்லாவற்றையும் உட்கொண்டுவிட்டான். இதைக் கண்ட வர்த்தகன் பெண், ராஜகுமாரன் முதல் பரீக்ஷையில் தேறிவிட்டதாகக் கூறினாள்.

14. இரண்டாவது பரீக்ஷையாக அரண்மனையிலுள்ள பெரிய தடாகத்தைக் காண்பித்து, அந்நீரை எல்லாம் பருக வேண்டும் என்று வர்த்தகன் மகள் விளம்பினாள். மகா சூரன் தன் நண்பனாகிய பெரு வயிறனைப் பார்த்து, 'நண்ப! உன் ஆற்றலைக் காண்பி' என்றான். பெரு வயிறன் 'ஐய! இந்நீரை எல்லாம் குடிக்கவோ? பருகவோ?' என்றான். அரச குமாரன் 'குடிப்பதற்கும் பருகுதற்கும் என்ன பேதம்?' என்றான். பெரு வயிறன், 'குடிப்பதென்றால் இந்த நீர்நிலையிலுள்ள ஜலத்தை மாத்திரம் சாப்பிடுவது, பருகுவது என்றால் ஜலமே அன்றி ஜலத்திற்குக் கீழே நான்கு அடி ஆழத்திலுள்ள மண், சேறு முதலியவைகளையும் சாப்பிடுவது' என்றான். அரச குமாரன், 'ஆனால் நீ பருகு' என்றான். உடனே பெரு வயிறன் அத் தடாகத்திலுள்ள நீரையும் நான்கு அடி ஆழத்திலுள்ள மண்ணையும் சேற்றையும் பருகினான். இதைக் கண்ட நகர மாந்தர்கள் எல்லோரும் கரகோஷம் செய்து ஆனந்த முற்றார்கள். வணிகன் மகளும் இரண்டாவது பரீக்ஷையும் சரிவர முடிந்ததாக ஏற்றுக்கொண்டாள்.

15. மூன்றாவது பரீக்ஷை, 'வெந்நீர்த் தடாகத்தில் குளிப்பது. அரச குமாரன் தன் நண்பனாகிய பராக்கிரம கேதுவைப் பார்த்து, 'நண்பனே! உன் பராக்கிரமத்தை மெய்ப்படுத்து' என்றான். பராக்கிரமகேது, 'ஐயனே, நான் குளிக்கவோ? மூழ்கவோ?'

என்றான். அரச குமாரன், 'குளித்தலுக்கும் மூழ்குதலுக்கும் உள்ள பேதம் என்ன?' என்றான். பராக்கிரமகேது, 'குளித்தல் என்றால் காய்ச்சின அந்த வெந்நீரில் மாத்திரம் ஸ்நானஞ் செய்தல், மூழ்குதல் என்றால் ஸ்நானஞ் செய்வதோடு அவ் வெந்நீர் காய்வதற்கு ஏதுவாயிருக்கும் நெருப்பிலும் புரண்டு எழுதல்' என்றான். அரச குமாரன், 'ஆனால் நீ மூழ்கு' என்றான். உடனே பராக்கிரமகேது வெந்நீர்த் தடாகத்திற் பாய்ந்து யாதொரு சிரமமுமின்றி ஸ்நானஞ் செய்ததோடு, அவ் வெந்நீரைக் காய்ச்சும் நெருப்பிலும் மூழ்கி எழுந்தான். இதைக் கண்ணுற்றோர் யாவரும் பராக்கிரம கேதுவின் ஆற்றலைப் புகழ்ந்து கொண்டாடினார்கள். வணிகன் மகளும் மூன்றாவது பரீக்ஷையும் செவ்வனே முடிந்ததாக அங்கீகரித்துக்கொண்டாள்.

16. நான்காவது பரீக்ஷை வணிகன் மகளின் தங்கையைக் கொண்டுவருவது. கடைசிப் பரீக்ஷையையும் சரிவர முடிக்க வேண்டும் என்னும் எண்ணத்துடன் அரச குமாரன் தன் நண்பனாகிய கொள்ளிக் கண்ணனை விளித்து 'நண்பனே, நாம் தேடும் பெண்மணி எங்கே இருக்கின்றாள்? அதைக் கவனமாய்ப் பார்த்துச் சொல்' என்றான். கொடுங் கண்ணன், உலகமெங்கும் செவ்வையாக ஆராய்ந்து பார்த்து, 'அரசே! தாம் தேடும் பெண்மணி இவ்விடத்திற்கு ஐயாயிரம் மைல் தூரத்திலுள்ள நந்தவனத்தில் உட்கார்ந்துகொண் டிருக்கிறாள்' என்றான். அரச குமாரன் தன்னை இணைபிரியாது இருக்கும் நண்பனாகிய பூதத்திற்கு அவளைத் தூக்கிக்கொண்டு வரும்படி ஆஞ்ஞாபித்தான். உடனே பூதம் வாயுவேகமும் மனோவேகமும் பின்னிடும்படி சென்று, வணிகன் மகளின் தங்கையைக் கண்டு, அவள் சகோதரி இருக்கும் இருப்பிடத்திற்கு வரும்படி வேண்டிற்று. அவளும் வருவதற்குச் சம்மதித்து, வந்த இளைப்பாறக் கொஞ்சம் சிற்றுண்டி உண்ணும்படி பூதத்தை விரும்பினாள். பூதமும் அதற்குச் சம்மதிக்க, வணிகன் மகளின் சகோதரி சில சிற்றுண்டிகளைக் கொடுத்தாள். அவைகளை வயிறார உண்ட அளவில் பூதத்திற்கு நித்திரை மேலிட்டது. பூதமும் அங்கே அயர்ந்து நித்திரை செய்துகொண்டிருந்தது. பூதம் வரும் வரும் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் மன்னவன் மகனுக்குக் கவலை அதிகமாய் விட்டது. சாயங்காலம் நான்கு மணியாயும் பூதம் வரவில்லை. வணிகன் மகள் அரச குமாரனைப் பார்த்து, 'மன்னவன் மைந்-

தரே, நீர் தோற்றீர். உம்முடைய சிரம் இன்று மாலையில் சேதிக்கப்படும்' என்றாள். மன்னவன் மகன் தைரியத்தை விடாமல், 'இன்னும் இரண்டு மணி காலம் இருக்கிறதல்லவா, இதற்குள் என்ன அவசரம்' என்று சொல்லிவிட்டு, கொடுங் கண்ணனை நோக்கி, 'போயின பூதம் யாதாயிற்று, சற்றே பார்,' என்றான். அவன் வடக்கே பார்த்து, 'ஐயா, நம்முடைய நண்பன் சிறிதும் கவலை இன்றி நித்திரை செய்துகொண் டிருக்கிறான். என்ன முழுமூடன் இவன். இவனை உடனே எழுப்புகிறேன்' என்று சொல்லி, பூதத்தின் காதினருகே போய் விழும்படி ஓர் அம்பை எய்தான். அம்பும் தவறாமல் மிகுந்த சப்தத்துடன் பூதத்தின் காதினருகே போய் விழுந்தது. இந்தச் சந்தடியைக் கேட்ட அளவில் பூதம் நித்திரைவிட் டெழுந்து சூரியனைப் பார்த்தது. சூரியன் சாய இன்னும் ஒரு மணி தேசகாலம் இருந்தமையால் சிறிதும் கவலைப்படாமல் தான் தேடிச் சென்ற நாயகியைத் தன்னுடன் வரும்படி வேண்டிற்று. அவள் சிறிது காலதாமதம் செய்யவே, அவளை அவள் அநுமதி யில்லாமலே செந்தூக்காய்த் தூக்கிக்கொண்டு வந்து, அரச குமாரன் முன் சேர்த்தது. சிறிது நேரத்திற் கெல்லாம் உயிர் துறக்க வேண்டுமே என்று கவலையுடன் இருந்த அரச குமாரன் அடைந்த சந்தோஷத்திற்கு அளவேயில்லை. நகரமாந்தர் எல்லோரும் அரச குமாரனது பராக்கிரமத்தை மெச்சினார்கள். வணிகன் மகளும் அவனை மணந்து கொண்டு சுகமே வாழ்ந்திருந்தாள்.

ஒரு தமிழ்ப்புலவர்.

THE USE OF THE TEACHERS' ASSOCIATION

உபாத்தியாயர் சங்கம் எதற்காக?

எலிமெண்டரிப் பாடசாலை உபாத்தியாயர்களின் காரிய நிர்வாகம் அவர்களின் அரைகுறையாய்க் கற்ற கல்விக் கேற்றபடி குன்றியிருத்தலை அறிந்த நமது கவர்ன்மெண்டு வித்தியாதிகாரிகள், பொது விஷயங்களில் ஈடுபட்டும், பல பத்திரிகைகளைப் பார்வையிட்டும், இனி இத்தகைய உபாத்தியாயர்கள் ஒருங்கே

ஓரிடம் சேர்ந்து அறிவை அபிவிருத்தி செய்தும், குறைகளை நிவர்த்தித்துக்கொண்டும் அறிஞர்க ளாகுமாறு ஆங்காங்கு உபாத்தியாய சங்கங்களை யேற்படுத்திப் புத்தகங்களும் பத்திரிகைகளும் சப்ளைசெய்வதுமன்றி ஒவ்வொரு பாடசாலைக்கும் தனியே புஸ்தகசாலை ஏற்படுத்தி யுள்ளார்கள் என்பது உபாத்தியாயர்கள் பலரும் அறிந்ததே யன்றோ!

அறிந்தும், தற்போது நடைபெறும் சங்கங்கள் பலவற்றுள்ளும் போதனை விஷயமாக விவரிக்கப்படுகின்றதே யன்றிப் பரீட்சாலை விஷயமாகத் தமது குறைவுகளை விவரித்து நிவர்த்தித்துக்கொள்ள முயல்வதாகத் தெரியவில்லை. இதற்குக் காரணம் பல துறையினர் தத்தமது குறைவுகளை நிவர்த்திக்க இவ்விதச் சங்கங்களை ஏற்படுத்தித் தம் குறைவுகளை விவரித்துத் தக்க ஏற்பாடு செய்துகொள்ளுவதும் செய்துகொண் டிருப்பதும் செய்துகொள்ள முயல்வதும் தெரியாமையே.

தெரிந்திருப்பினும், குறைகளைக் கூறி அதை நிவர்த்திக்கும் வழிகளை அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டால், அவர்கள் எங்குத் தம்மேல் சினந்துகொள்ளுவார்களோ அவரது கோபத்திற்குத் தாங்கள் பாத்திரமாக நேருமோ என்று எண்ணுங் கொள்கையே வாய் மூடியிருப்பதற்குக் காரணமாகும்.

தன்னுயிர்போல் மன்னுயிரை நினைக்கும் காருண்யமிகும் அதிகாரிகள் இந்நிகழ்ச்சிக்கு மகிழ்வார்களே யன்றி இகழார்கள். அன்றியும் இந் நிகழ்ச்சியிலும் குற்றங் குறைவுகளிருப்பின் அவற்றை விளங்க வுரைத்துத் திருத்துவார்களே யன்றிக் கிஞ்சித்தும் சினங் கொள்ளவும் வருத்தப்படவும் மாட்டார்களென்பது திண்ணம். ஏனெனில், நமது மாணவர்களாகிய சிறுவர்களை கிண்டர்கார்ட்டன் முறையென்னும் உற்சாகவழியில் நடத்தினால்தானே அவர்களின் அறிவு விருத்தியாகவும், கல்வியைக் கஷ்டமின்றிக் கற்கவும் ஏதுவாகும். அவ்விதமே நமது அதிகாரிகளின் மாணவர்களாகிய நாம், நன்கு போதிக்கவும் உற்சாகமாய் வேலை செய்யவும் அக் கிண்டர்கார்ட்டன் முறையே சிறந்ததென்பதும் யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய விஷயமாகுமேயன்றி மறுக்கக்கூடிய தன்றென்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் தெரிவதாகும்.

ஆகவே உபாத்திமார்கள் தத்தம் குறைவுகளையும் உபாத்திமைச் சங்கங்களி லுரைத்து அவற்றை நிவர்த்திக்கும் வழியைத்

தேடுவதோடு நில்லாமல் அவற்றை, நமக்கெனவே ஏற்பட்டுழைக்கும் பத்திரிகைகளுக்கு விடுத்துப் பலரும் தெரிந்து தாமும் இதைப்போலத் தமது குறைவுகளை நிவர்த்தித்துக்கொள்ளத் தூண்டி, பிறர் விடுத்திருக்கும் விஷயங்களைப் பத்திரிகைகளிலிருந்து தெரிந்து குறைவுகளை நிவர்த்திக்க முயல்வார்களென எண்ணுவதோடு லோகக்ஷேமத்திற்கு முதற்காரணம் பத்திரிகைகளாதலால் தத்தமக்குரிய பத்திரிகைகளைச் சக்திக்குரியவாறு தனியாகவேனும் சங்கங்கள் மூலமாகவேனும் தருவித்துப்படித்து முன்னேற்றமடைய முயலுவார்களென முழுமுதற் பொருளைத் துதியா நிற்கின்றேன்.

குறிப்பு — இந்த வியாசம் 9-3-18ல் நடந்த திருவெறும்பூர் உபாத்திமைச் சங்கத்தில் வாசிக்கப்பட்டு, சங்கத்தின் பிரசிடென்டாகிய லால்குடி ரேஞ்சு ஸப் அஸிஸ்டெண்டு இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் ஸ்கூல்ஸ் அவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டது.

P. பரிமணப் பல்லவராயர்,
உபாத்தியாயர், போர்டு ஸ்கூல், உத்தமசேரி,
திருவளர் சோலை, திருச்சி ஜில்லா.

STORY OF A BUTTERFLY

வண்ணாத்திப் பூச்சியின் ஜீவிய சரித்திரம்

வண்ணாத்திப் பூச்சி பொதுவாய் வருஷத்தில் குளிர்ச்சியான காலத்தில் அதிகமாய் காணப்படும்; உஷ்ண காலங்களில் அதிகமாய் காணப்படா. ஏனென்றால் அதன் உடம்பு மிகவும் மிருதுவாயும் பசுமையாயு மிருக்கிறபடியால் சூரிய வெப்பத்தை சகிக்க அதற்கு போதுமான பலன் கிடையாது. இவ்விதத் தன்மையுடையதா யிருப்பதுபற்றி இப் பிராணி குளிர்ச்சியான இடமாகிய நந்தவனங்களிலும் அடர்ந்த மரஞ் செடிகள் உள்ள இடத்திலுமே தன் இருப்பிடத்தைத் தேடிக்கொள்ளுகிறது. அது மாத்திரமல்ல, தன்க்கு ஆகாரம் பசுமையான இலைகளாயிருப்பதால் தன் ஆகாரத்தைத்தேடுவதில் எவ்விதக் கஷ்டமும் தனக்கு நேரிடாமலிருக்க மரஞ் செடி கொடிகள் அடர்ந்த இடங்களில் வசிக்கின்றது. வண்-

ணுத்திப் பூச்சி தான் வசிக்கும் இடத்திற்குத் தக்கதாகப் பற்பல நிறமுடையதாய் இருக்கும். இச் சாதியில் சுமார் 8000 வகை உண்டென சாஸ்திரிகள் கண்டறிந்திருக்கிறார்கள். வண்ணுத்திப் பூச்சியின் ஜீவிய சரித்திரத்தை 4 பிரிவாகப் பிரிக்கலாம்.

(1) முட்டைப் பருவம். (3) கூட்டுப் பருவம்.
(2) புழுப்ப ருவம். (4) பூச்சிப் பருவம்.

I. முட்டைப் பருவம்:— வண்ணுத்திப் பூச்சி மரஞ் செடிகளுக்குள் வசித்து இலையை ஆகாரமாகப் புசித்துவருவதால் தன் முட்டையை இலையின் பின்புறத்தில் இடுகிறது. ஏன் அவ்விதம் செய்கிறதென்றால் (1) தனக்கு வேறே வசதியான இடம் கிடைக்காமையும் (2) மனிதர்களாலும் மற்றும் பிராணிகளாலும் அம் முட்டைக்கு எவ்வித மோசமும் நேரிடாமலிருக்க (3) முட்டையின்மேல் அதிகமான உஷ்ணம் தாக்காமலிருக்க (4) மழையினால் முட்டைக்கு எவ்விதச் சேதமும் உண்டாகாமலிருக்க (5) முட்டையிலிருந்து புழு வெளிப்பட்டவுடனே தனக்கு ஆகாரமாகிய இலையை உடனே தின்ன அனுகூலமாக இலையின் பின்புறத்தில் தன் முட்டையை இடுகிறது.

II. புழுப் பருவம்:— முட்டையிலிருந்து வெளிப்படும் குஞ்சான்து புழுவடிவமாக இருக்கிறது. முட்டையிலிருந்து வெளிப்பட்ட 3 அல்லது 4 மாதங்களாகப் புழுப்பருவமாகவே இருக்கும். இச் சமயத்தில் அது இலையை வெகு ஆவலுடனே தின்னும். இதன் தேகம் 10 அல்லது 13 வளையங்களால் அமைந்திருக்கின்றன.

இதற்குப் பன்னிரண்டு கண்கள் உண்டு. 3 ஜோடி கால்களும் பின்புறத்தில் சில பொய்க்கால்களும் உண்டு. இதின் தேகம் முழுதும் சுவாசப் பைகள் அமைந்திருக்கின்றன.

III. கூட்டுப் பருவம்:— 3 அல்லது 4 மாதகாலமாக புழு வடிவாயிருக்கிற இப் பிராணி தன் உடம்பிலுள்ள கழிவுகளினால் தன்னைச் சுற்றிலும் ஒரு கூடு கட்டிக்கொண்டு அதற்குள் தன் உடம்பைச் சுருட்டி மடக்கி வைத்துக்கொண்டு ஒரு வாரம் வரையில் இருக்கும். இச் சமயத்தில் அது இரை ஒன்றும் சாப்பிடுவதில்லை. கூட்டினுடைய பருமன் ஒரு பெரிய புளியங்கொட்டையளவாக உருண்டு இருக்கும். கூடு கட்டின தொடக்கத்தில் பச்சை நிறமாயும் வரவர மங்கின மஞ்சள் நிறமாயும் இருக்கும்.

கூடானது மங்கின மஞ்சள் நிறமடைந்தவுடன் புழு கூட்டினின்று பூச்சி வடிவாக வெளிவரக் காலமாகிவிட்டதென அறியலாம்.

IV. பூச்சிப் பருவம்:— ஒரு வாரம் வரையில் கூட்டிற்குள்ளிருந்த புழுவானது கூடு வெடிக்க, நாம் பார்க்கிற பூர்ண வடிவமுள்ள வண்ணாத்திப் பூச்சியாக வெளிப்படும். வெளிப்பட்டவுடன் ஏதாவது மரம் செடியின் இலைகளைப் பற்றிக்கொண்டு தலை கீழாய் ஆடும். இச் சமயத்தில் இது பறக்க முடியாது. ஏனென்றால் I வாரம் வரையில் ஆகாரமில்லாதபடியால் பலவீனத்தாலும் சிறகுகள் ஈரமாயிருப்பதினாலும் பறக்கமுடியாது. ஈரமாயிருந்த தனது சிறகுகள் வெயிலில் தலை கீழாய் ஆடுவதினால் காய்ந்தவுடன் அது பறக்க ஆரம்பித்து உடனே தனக்கு வேண்டிய ஆகாரத்தை தேடிக்கொள்ளுகிறது. பிற்பாடு கொஞ்ச நாளைக்குப் பின் முட்டையிட்டு இறந்துபோகிறது

வாழைக்குத் தானீன்ற காயே கூற்றம் என்றபடி வண்ணாரப் பூச்சிக்கு தான் இடும் முட்டையே கூற்றாக முடிகிறது.

S. JESUDASON,
C. M. S. Schoolmaster,
Santhapuram, Megnanapuram.

TEACHERS AND THEIR POSITION

உபாத்தியாயர்களுடைய நிலைமை

இப்பொழுது இரண்டொரு மாதங்களாக நமது நல்லாசிரியன் உபாத்தியாயர்களுடைய கஷ்ட நிலைமையை உணர்த்திவருகின்றான். ஆகையால் யானும் சில விஷயங்கள் அதன்பொருட்டு எழுதத் துணிந்தேன்.

'எழுத்தறிவித்தவன் இறைவ னாகும்' என்ற உறுதிமொழியானது தமிழ்நாட்டார் அக்காலத்தில் உபாத்தியாயர்களை எவ்வளவு உயர்வாய் எண்ணியிருந்தனர் என்பதற்குச் சான்றாகும். இவ்வித மரியாதையை உபாத்தியாயர்பால் பாராட்டியது யாது

காரணம் பற்றி என ஆராயின், அவர்கள் கல்வியைப் பெரிதும் மதிப்பாக எண்ணிவந்ததே உபாத்தியாயர்கள்மேலும் மதிப்பை யுண்டுபண்ணிற்று என்பது போதரும். ஔவைப் பிராட்டியார் 'எண்ணெழுத்திகழேல்' 'எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தகும்' என்று எழுதிவைக்கவில்லையா? திருக்குறளாசிரியரும் கல்விச் சிறப்பை உணர்த்துவான் 'கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு, புண்ணுடையர் கல்லாதவர்' என்று கூறவில்லையா? இப்பாசுரங்கள் நந்தமிழ்நாட்டார் கல்வியின் மீதேற்றியுள்ள சிறப்பினை வலியுறுத்துகின்றன. இன்னமும் உலகில் மனுஷனென்று தலையெடுப்பதற்கும் புகழொடு வாழ்வதற்கும் கல்வியே அச்சாணி என்பதை

'எக்குடி பிறப்பினும் யாவரே யாயினும்
அக்குடியிற் கற்றோரை வருகவென்பார்' என்பதும்

"மன்னனும் மாசறக் கற்றோனும் சீர் தூக்கின்
மன்னனிற் கற்றோன் சிறப்புடையன் — மன்னனுக்குத்
தன்தேச மல்லாற் சிறப்பில்லை கற்றோர்க்குச்
சென்றவிட மெல்லாஞ் சிறப்பு — என்பதும்

நன்கு விளங்குகின்றன அல்லவா?

பண்டைக் காலத்தில் விளங்கிய ஆசாரிய பக்தியை அறிய வேண்டுமானல் துரோணசாரியினிடம் ஏகலைவன் எவ்வாறு நடந்துகொண்டான் என்பதனல் விளங்கும். வஷிஷ்டரிடம் ஸ்ரீ இராமரும் அவரது சகோதரரும் எவ்வாறு பக்தி பாராட்டினர்? பண்டை நாட்களில் ஐங்குறவர்களுள் ஒருவராய் நின்று ஆசாரியர் ஜன சமூகத்தில் அதிக செல்வாக்கும் மதிப்பும் உள்ளவராய் விளங்கியிருக்கின்றனர். மாணாக்கர்கள் ஆசானிடத்தில் நடந்துகொள்ளவேண்டிய மாதிரியை நன்னூலார் விவரித்திருக்கும் முறையானது எவ்வளவாய் வியக்கத்தக்கது? அவ்விதமே மாணாக்கர்கள் ஆசான்களிடத்தில் பயபக்தியுடன் ஒழுகி வந்தனர் என்பது வெள்ளிடைமலை.

பாடங் கேட்டலின் வரலாற்றை நன்னூலார் கூறும் முறையாவது — சூத்திரம் 40.

கோடல் மரபே கூறுங் காலைப்
பொழுதொடு சென்று வழிபடல் முனியான்
குணத்தொடு பழகி யவன்குறிப்பிற் சார்ந்து

இருவென இருந்து சொல்லெனச் சொல்லிப்
பருகுவ னன்ன ஆர்வத்த னாகிச்
சித்திரப் பாவையி னத்தக வடங்கிச்
செவிவா யாக நெஞ்சுகள னாகக்
கேட்டவை கேட்டவை விடாதுளத் தமைத்துப்
போவெனப் போத லென்மனார் புலவர்'

இன்னமும் சூத்திரம் 46-ல் கண்ட மாணாக்கர் வழிபாடு செய்யும் விதத்தையுங் கூறுவம்—

'அழலி னீங்கான் அணுகா னஞ்சி
நிழலி னீங்கான் நிறைந்த நெஞ்சமொடு
எத்திறத் தாசான் உவக்கு மத்திறம்
அறத்திற் றிரியாப் படர்ச்சி வழிபாடே'

இன்னமும் நன்னூற் பொதுப் பாயிரத்தின்கண்ணே யமைந்து கிடக்கும் 'ஆசான் வரலாறு' 'மாணாக்கன் வரலாறு' முதலியன அவ்விரு வகுப்பாருக்கும் அமையவேண்டிய பண்புகளை நன்கு காட்டுகின்றனவென்று உணரலாம். இது கிடக்க,

தொல்லை நாட்கள் தொட்டு அதிக மேன்மை பொருந்தியதாய் விளங்கிவந்த உபாத்திமைத் தொழில் இத்தொல்லை நாட்களில் கீழ்மையாய் எண்ணப்படுவதென்னை? இக்காலத்திலோ உபாத்திமைப் பிழைப்பைப்போல் சள்ளைபிடித்த பிழைப்பு இல்லையென்றே சொல்லிவிடலாம். 'எழுத்தறி வித்தவன் இறைவனாகும்' என்ற மதிப்பான கூற்றுகள் ஒழிய, 'நாதியற்றவன் நார்மலுக்குப் போ' என்ற இழிவான கூற்றுகள் வழக்கெடுத்தன. நார்மலுக்குப் போய்த் திரும்பின பிற்பாடு உபாத்தியாயர் ஏனைய வேலைகளின் பெருமை நோக்கித் தம் உள்ளத்தே உபாதைப்படுகிறதுமல்லாமல் ஜனங்களாலும் உபாதிக்கப்படுகிறார். 'உரலுக்கு ஒரு பக்கம் இடி, மத்தளத்திற்கு இருபக்கமும் இடி' என்ற பழமொழியோடு உபாத்தியாயருக்கு உள்ளங்கால் தொடங்கி, உச்சந்தலைபரியந்தம் உபத்திரவம் என்ற உறுதிமொழியும் வழக்கெடுத்தல் ஆகிறது.

ஊரார் கொடுக்கிற வேதனைபோக உபாத்தியாயர் வீட்டிலும் படும்பாடு என்னே! அதிக உழைப்புக்கு அதிக திடன் வேண்டுமன்றோ? அதிக திடனை யுண்டுபண்ண அதிகப் பணச் செலவு நேருமல்லவா? உபாத்தியாயர்களுக்கென்று உலவிவரும்

சம்பளதாரிப்புப் பட்டியல்களைப் பார்க்கப்புகின், அது, தீப்பட்ட வீட்டிற்கு மேற்காற்றடித்ததுபோல், உள்ளத்தீயைப் பெருக்கிவிடுகிறது. ஆகையால்தான் உபாத்தியாயர்கள் பணக்கஷ்டம் எய்துங்கால் சொல்வதென்னை? 'கால் துட்டுக்குக் குதிரை வாங்கவேண்டும், காற்றாய் பறக்கவும் வேண்டும். ஆறு ரூபாய்ச் சம்பளம் அல்லும் பகலும் உழைப்பு, ஒன்பது ரூபாய்ச் சம்பளம் உறங்க நேரமில்லை. பத்து ரூபாய்ச் சம்பளம் படுக்க நேரமில்லை' என்று சொல்லி அலமந்து நிற்கின்றனர். கால்துட்டுக் குதிரை வாங்கி அதனைக் காற்றினுங் கடிதாய் ஓட்ட எந்தக் குதிரைக்காரனாலும் மாளாது. ஆனால் ஆறு ரூபாய்க்கு உபாத்தியாயரை அமர்த்தி, அல்லும் பகலும் வேலை வாங்க அதிகாரிகள் ஏற்பட்டு, அப்படியே செய்தும் விடுகின்றனர். என்ன அநியாயமிது? உபாத்தியாயர் இருப்புயந்திரமா? ஆடிக்கொண்டே இருக்க. இந்த இயந்திரம் தீனிக்குத் தக்கவாறு தானே ஓடும்! இப்பொழுது நின்றுலவும் அகவிலையின் ஏற்றமென்ன? இதனை இனியாவது உணர்ந்து, அதிகாரிகள் உபாத்தியாயர்களுக்கென்று ஏற்பட்டிருக்கும் சம்பளதாரிப்புப் பட்டியலைக் கண்ணுற்று, எழுதுங் கூற்றுகளை உணர்ந்து, அதனைச் சீர்செய்வது பேருதவியாகும்.

'காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தில் மாணப் பெரிது.'

உபாத்தியாயர்களுக்கான மதிப்பு நமது தேயத்தின்கண் அறவே ஒழிந்துபோயிற்றென்றும் சொல்லுதல் ஒண்ணாது. இன்றைக்கும் நாம் நாட்டுப்புறங்களைப் பார்க்கப் போனால், அங்கே தன்னந்தனியே சுவாதீனப் பள்ளிக்கூடங்களை நிறுவுதல்செய்து நடத்தும் சில உபாத்தியாயர்கள் தென்படுவர். அவர்கள் பெரும்பாலும் நன்கு மதிக்கப்படுகின்றனர். அவர்களுடைய பள்ளிக்கூடங்களிற் பயிலும் பிள்ளைகள் அவர்களுக்குத் தக்ஷிணை கொடுப்பதும் ஏற்ற விதமாய் மரியாதைகொடுப்பதும் வியக்கத்தக்கதாகும். காரணமென்? பெரும்பாலும் இங்குக் கல்வி பயிலும் மாணவர்களின் பெற்றோர்களே இதற்குக் காரணம். படிப்பின் அருமையை அவர்கள் உணர்ந்து தங்களுக் கவசியமான கல்வியைப் புகட்டத்தக்க ஆசானைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து, அவனரக் கடவுளாகப் பாவித்துத் தம் பிள்ளைகளை அவரிடஞ் சேர்க்கின்றனர். இங்ஙனமாக உபாத்தியாயர் கனம்பெறுகின்றார்.

ஆனால் சர்க்காரால் ஏற்பட்டிருக்கும் பாடசாலைகளிலுள்ள உபாத்தியாயர்கள் இவ்வித மதிப்பைப் பெற இயலாதவர்களாயிருக்கின்றனர். குறிக்கப்பட் டிருக்கும் பாடங்களை மாத்திரம் படிப்பிக்கின்றனர். அவர்கள் ஏதோ நன்னோக்கமாய் உற்று நோக்கும் சக்தியை இந்தியர்களிடம் அபிவிர்த்தி செய்யும்வண்ணம் இயற்கைக்கேற்ப கிண்டர்கார்ட்டன் என்று பிண்டப்பெயர் பெறும் களிமண் வேலை, குச்சடுக்கல், காகிதவேலை, பாசி கோத்தல், தோட்டம் போடல் முதலிய ஏற்பட்டு, அவைகளைக் கற்பிக்கவேண்டியதாயிருக்கின்றது. இது பெரும்பாலும் ஜன சங்கைக்கு ஒத்த நலத்தைப் பயப்பதில்லை. உபாத்தியாயர்கள் பரீக்ஷிக்கு மதிகாரிகளைத் திருப்திசெய்ய, பள்ளிக்கூட வேளை ஆறு மணி நேரமானால் சுமார் இரண்டு மணி நேரத்துக்காவது குறையாமற் கிண்டர்கார்ட்டனை அபிவிருத்தி செய்வதிற் செலவு செய்கின்றனர். இது ஜனங்களது மனத்திற் பிள்ளைகள் எந்த வேளையும் அதில்தான் பயின்றுகொண்டிருப்பர் என்ற தவறான எண்ணத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இவ்வித எண்ணம் ஏற்படுங்கால் உபாத்தியாயரிடம் பெற்றோர்கள் வந்து, 'என்ன ஐயா, களிமண், குச்சு, தோட்டம் என்றுதான் எந்த வேளையும் படிப்பு. இந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் என் பிள்ளையைவிடப்போய், உள்ள படிப்பும் போயிற்று. இவ்வண்ணம் இரண்டு பாட்டுகள் பாடி ஆகிறதென்னே ? இந்தப் படிப் பெதற்கு?' என்று அக்கல்வி முறையின் மீது அதிருப்தியைக் காட்டி, பிள்ளைகளை அதினின்று நீக்கி, சுவாதீனப் பள்ளிக்கூடங்கள் வைத்திருக்கும் உபாத்தியாயர்களிடம் அவர்களை ஒப்பித்து விடுகின்றனர். ஏனெனில் ஆங்கு கிண்டர் கார்ட்டன் என்பதைக் கண்ணிற் காணமுடியாது. நெடுங் கணக்கு, கடைக் கணக்கு, குழிப் பெருக்கல், கீழ்வாய் இலக்கம், விநாயகர் அகவல், விவேக சிந்தாமணி, மனைசாஸ்திரம், ஜாதகக் குறிப்பு, முதலியனவற்றைப் பிள்ளைகள் குட்டிப்பாடம் போட்டுப் படித்து, எழுத்தாணிகொண் டெழுதுவதிற் றேர்ச்சியடைகின்றார்கள். இவைகளே ஜனசமூகத்திற்கு ஒத்த நலத்தை விளைவிப்பன. ஆகையால் இதுவிஷயத்தில் சர்க்கார் பள்ளிக்கூடங்களில் நடக்கும் படிப்பில் ஜனங்கள் அதிருப்தி கொள்ளாவண்ணம் உபாத்தியாயர் இலாயக்காய் நடந்துகொள்ளவேண்டும். இதற்குப் பரீக்ஷிக்கு மதிகாரிகள் ஒத்தாசையும் அவசியம் வேண்டும். பாடக்கிரம

அட்டவணையும் இருவகுப்பாருக்கும் பொருந்தியதாய் ஏற்படல் வேண்டும்.

எலிமென்டரிப் பாடசாலைகளில் வேலை செய்பவர்களுக்குத்தான் இவ்வளவு உபத்திரவமும். உயர்தரப் பாடசாலைகளில் வேலை நடாத்துபவர்கள் கஷ்டமற்று ஜீவிக்கின்றனர் என்று ஒருபோதும் எண்ணற்க. உபாத்தியாயர்கள் எங்கும் உபாத்தியாயர்களே. கறவைப் பசு எங்கே போனாலும் அதனைக் கறவாது விடார்கள். அப்பன் வீட்டிலுங் கறவை, அம்மான் வீட்டிலுங் கறவை, வம்பன் வீட்டிலுங் கறவை, அன்பன் வீட்டிலுங் கறவை. அன்பனைக் காணப்படுவதனால் கறவாமல் விடுவான் என்று எண்ணாதீர். மற்றவர்களுக்கும் பால் கொடுத்து உதவக் கூடிய அன்பனுக்குத்தான் பாற்செலவு அதிக மிருக்குமாதலால் அழுத்தமாய் ஒட்டக் கறப்பவன் அவனேயாம். மேலும் நாட்டுப் பசுக்களுக்கு ஓரிடத்திற் கறவையானால் நெல்லூர் பசுக்களுக்கு நாற்பது இடங்களிற் கறவை யன்றோ? இச்சங்கடம் போலும் எங்களது சங்கடம். வருஷத்திற் கொருமுறை ஒரு ரூபாய் அதிகம் வாங்குவதற்குள் ஒன்பது மனவருத்தங்களுக் குள்ளாகவேண்டிய திருக்கும். சீ சீ அதனை வாங்குவதைவிட வாங்காதிருப்பதே நலமெனத் தோன்றும். அந்த ஒரு ரூபாய் கூட்டிக் கொடுப்பதற்கு முன் உபாத்தியாயருக்கு எவ்விதத்தில் வேலையை அதிகப் படுத்தலாம் என்ற எண்ணம் வேறே. உபாத்தியாயர் இத்தர்ம சங்கடங்களுக்குள் மூழ்கிக் கரையேறத் துறைகாணமற் றவிக்கிறார்.

இதனோடு நம் காருண்ய இராஜபிரதிநிதி சென்னைக்களுக்கு முன் செய்த உபந்நியாசத்தில் நாம் அறியவேண்டும் சில விஷயங்களை எழுதுதல் நலமென்று உத்தேசிக்கின்றேன்.

1918-௟ ஆகஸ்டு௴ 7௳ இந்நூலில் சிவராஜிராவ் ஹோல்கர் ஹைஸ்கூலைத் திறந்தகாலையில் உபாத்தியாயர்களது விஷயத்திற்காக நம் இராஜப்பிரதிநிதி சொன்ன வார்த்தைகளாவன :—

* * * * * *

'பள்ளிக்கூடங்களை நேர்த்தியாகக் கட்டியென்னை? இலக்ஷக் கணக்காகப் பணச்செலவு செய்தது என்னே? கல்வியைப் புகட்டும் ஆசிரியர்கள் கால நிலைக்குத்தக்க பூர்ண புருஷராய் இருத்தலிற்றான் காரிய மிருக்கிறது. இதொன்று மில்லாவிடின் மற்றவை வீணும் வியர்த்தமுமே — முதலில் உபாத்தியாயர்களுக்கான சரியான

பயிற்சிகொடுத்தல்வேண்டும்—வெறுமனே பட்டதாரியா யிருப்பதனுன்மட்டும் ஒருவன் உபாத்தியாயராகி விடுகிறதில்லை. போதனுசாஸ்திரத்தை அவன் கண்டடைந்தால்மட்டும் கற்றுக்கொடுக்க முடியுமே தவிர வேறல்ல.

மேலும் இந்துதேச சரித்திரத்தை யுற்றுணர்ந்தால் உபாத்தியாயர்கள் எவ்வளவோ மேலான ஸ்திதியில் இருந்தனர் என்பது தெரியவரும். நூற்றுக் கணக்கான பிள்ளைகளுக்கு இக்காலம் கற்றுக்கொடுப்பதே உபாத்தியாயர்களுக்குக் கனமானதும் அவர்கள் மதிக்கப்படுவதற்குக் காரணமானது மென்று கருதுதல் ஒண்ணுது. தகுந்த சம்பளமும் வேலைக்குத்தக்க, வேளைக்கு வேளை கனமான ஊழியமும் உத்தியோக பதவியும் அந்த இலாகாவில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டா லொழிய, உபாத்திமைத் தொழில் அற்பமானதாயும் கனமற்றதாயும், கண்ணைக் கவரக் கூடிய ஊழியமல்லாததாயும் தோன்றமேவே தோன்றும்.'

J. G. SUNDRAM,
The Kellett High School,
Triplicane.

HOW SEEDS GROW

விதைகள் முளைக்கும் விதம்

I. தயார் செய்தல் — விதைகள் முளைக்கும் விதத்தைப் பிள்ளைகள் நேரில் கண்டறிந்துகொள்ளுவதுதான் இப்பாடத்தின் நோக்கம். இரண்டு மூன்று வாரத்திற்கு முன்னமே கோதுமை, மொச்சை, அவரை முதலிய விதைகளை இப்பாடத்திற்கென்றே பொறுக்கியெடுத்து, விதை முளைத்தல், பயிர் உற்பத்தியாதல் முதலிய வெவ்வேறு தோற்றங்களைக் காட்டுவதற்காக, நாளடைவில் பாத்திகளிலும், தொட்டியிலும், கண்ணுடிக் குப்பியிலும் விதைகளை நட்டுவைத்துப் பயிராக்கி வைத்திருக்கவேண்டும். பரீக்ஷைசெய்து பார்ப்பதற்கு மிகவும் ஏற்றவைகள் இரட்டைப் பருப்பு விதைகளே. விதைகள் முளைத்தலையும், கன்றுகள் உற்பத்தியாவதையும் பிள்ளைகள் கவனிக்கும்போது, அவர்கட்கு விநோதமாயும் உற்சாகமாயு மிருக்கும்.

உலர்ந்த விதைகளைப் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுத்து, அவர்கள் மனத்தில் பட்டதைச் சட்டமாகச் சொல்லச்செய்யவும் உழுந்து, கடலை, துவரை முதலிய தானியங்களிலுள்ள மேல்தோலைப் போக்கி, பருப்பு எடுப்பதைப் பிள்ளைகள் பார்த்திருப்பார்கள். தோல் பளபளப்பாயும் மிருதுவாயும் கெட்டியாயும் இருப்பதையும் விதையில் வெள்ளைக்கோடுபோன்ற அடையாளம் ஓர் ஓரத்தில் தோன்றுவதையும் விவரமாய்ச் சொல்லுவார்கள்.

II. நிரூபணம் — (a) அவரை விதை ஜலத்தில் ஊறப் போட்டு வைத்த அவரை விதைகளைப் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுக்கவும். மேல் தோல் மிருதுவடைந்து, சுருங்கி யிருக்கும். மேல் தோலைச் சுலபமாய் உரித்துவிடலாம். விதையும் பெருத்து உப்பியிருக்கும். ஒரு சிறு ஊசியைக்கொண்டு தோலை உரிக்கச் செய்யவும். பின் வரும் விஷயங்களைத் தாங்களே கண்டறிந்துகொள்ளுவார்கள்: (1) அண்டாசயம் ஒட்டிக்கொண்டிருந்த பாகத்தில் சிறு புடைப்புத் தெரியும்; இதுதான் வேரின் மூலம். (2) இந்த விதை இரண்டு தடித்த பருப்புகளாகப் பிரிந்துவிடும்; இவைகளுக்கு இலைப்பருப்பு என்று பேர். (3) இரண்டும் ஒட்டிக்கொண் டிருக்குமிடத்தில் ஒரு சிறு முளையி நக்கும்; இச்சிறு முளைதான் கன்றாகும். (4) இச்சிறு கன்று மடிந்து படிந்த இரண்டு சிறு இலைகளோடு மேலே வரக்காணலாம்; இலைகளோ பசுமை நிறமா யிரா. அவரை விதையில் ஒரு சிறு கன்று அடங்கியுள்ளது.

(b) பரிசோதித்தல் — ஆறு ஏழு நாள் ஊறவைத்த அவரை விதையை ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் கொடுத்து உற்றுப் பார்த்துப் பரிசோதிக்கச் செய்யவும். உள்ளிருக்கும் பருப்பு ஊறிப் பெருத்ததும் தோல் வெடிக்கிறது. சேர்ந்திருந்த இரண்டு அரைப் பருப்புகளும் பிளவுபட ஆரம்பிக்கின்றன. இரு பிரிவுகளாக யிருக்கும் பாகம் விதையிலைகள் அல்லது பருப்புகள். முளை முளைக்கும்போது வேர் பூமியை நோக்கி வளருகிறது; இலைப்பருப்புக்கு இடையில் சிறு செடி காண்கிறது; இது பூமிக்குமேல் வளரும் பாகம்.

இலைப்பருப்புகளின் வேலை — வேர்கள் வளர்ந்து பூமியிலுள்ள ஆகாரத்தையும் இலைகள் முளைத்து ஆகாயத்திலுள்ள ஆகாரத்தையும் சேர்க்கும் வரையில் இப்பருப்புகள் ஆகாரமாயிருந்து முளையைக் காப்பாற்றும்.

படிப்படியாய் வளர்ந்து வருவதைக் காட்டுதல் — இரண்டு மூன்று வாரத்திற்கு முன் வளரவைத்துத் தயார் செய்யப்பட்ட

மாதிரிச் செடிகளைப் பிள்ளைகளுக்குக் காட்டவும். சிறிய இலைகள் வெடித்துப் பசுமை நிறம் அடைகின்றன; ஏன்? வேர்கள் பருமனாகி மெல்லிய கிளைவேர்கள் விடுவதைப் பார்க்கலாம். இலைப்பருப்புகளோ சிறுத்து மெலிவடைகின்றன; ஏன்?

(c) இலைப் பருப்புகள் சாதாரண இலைகள்போல் இராமல் வர வரச் சுருங்குவதைக் காணலாம்; இவ்விதை யிலைகளிலிருக்கும் மாவுபோன்ற பொருள் இச்சிறு செடியைக் காப்பாற்றினதினால், அதிலிருந்த உணவு ஆய்விட்டதும் விழுந்துவிடுகின்றன; செய்ய வேண்டிய வேலையும் செய்தாய் விட்டது. இச்சிறு தாவரம் தன்னைத் தானே பாதுகாத்துக்கொள்ளும் நிலைமையை அடைந்து விட்டது.

(d) தாவரம் எவ்விதமாய் உயிர்வாழ்கின்றது — வேர், தண்டு, இலைகள் மூலமாய், ஆகாரத்தைச் சேகரிக்கிறது, தண்ணீரைப் பருகுகிறது, சுவாசிக்கிறது, பிள்ளையின் வாய்க்கு ஒப்பிடுக. வேர், ஆகாரத்தை பூமியிலிருந்து சேகரிப்பதோடு தாவரத்தைக் கீழே விழாமற் பிடித்துக் கொள்ளுகிறது. வேரிலிருந்து ஆகாரப் பொருள்கள் ஈரத்தோடு இலைகளுக்குச் செல்லுவதற்கு அடிமரம் குழாயைப் போன்றது. இலைகளோ தங்களிடத்திற்கு ஈரத்தோடு வந்து சேரும் உணவுப்பொருள்களை உண்டு, அடிப் புறத்தில் வாய்கள் போன்ற நுண்ணிய துவாரங்கள் மூலமாய் சுவாசிக்கின்றன.

சம்பந்தம் — அவரைக் கன்றை முட்டையிலிருந்து வரும் கோழிக் குஞ்சுக்கு ஒப்பிடுக.

(1) அவரைக் கன்று விதையிலிருந்து உண்டாகிறது; கோழிக் குஞ்சுகள் முட்டையிலிருந்து வருகின்றன.

(2) விதை யிலைகள் அல்லது பருப்புகள் மத்தியிலிருக்கும் செடிக்கு ஆகாரம் கொடுக்கும் களஞ்சியங்களா யிருக்கின்றன; முட்டையிலிருக்கும் வெண்கரு குஞ்சுகளுக்கு வேண்டிய உணவாகிறது.

(3) விதையின் மேல்தோல் சிறு கன்றைக் காப்பாற்றுகிறது; முட்டையின் மேல்ஓடு வளரும் குஞ்சுகளை காப்பாற்றுகிறது.

(4) அவரைச் செடி ஒரே நாளில் வளருவதில்லை; சிறிது சிறிதாய் வெளியில் காண்கின்றது; கோழிக் குஞ்சுகளும் அவ்விதமே தோன்றுகின்றன.

(5) அவரைச் செடிக்கு உஷ்ணம், தண்ணீர், பராமரிப்பு வேண்டும்; குஞ்சுகளோ பராமரிப்பும் உஷ்ணமுமில்லாமல் முட்டையினின்றும் வெளிவர முடியாது.

(6) ஏற்ற காலத்தில் இச் சிறு செடி பூத்துக் காய்க்கும்; கோழிக் குஞ்சுகளும் தக்க பருவத்தில் முட்டையிடும்.

நிர்ணயம் — அவரை ஒரு விதை. உள்ளே ஒரு சிறு செடி குழந்தைபோ லிருக்கிறது; குழந்தையைக் கவனிப்பதுபோல் கவனிக்க வேண்டும். விதை யிலைகள், தாயாரைப்போல், போஷித்துக் காப்பாற்றுகின்றன; குழந்தை ஆடி ஓடித் தானாய் சாப்பிடுகிற வரைக்கும், தாயார் ஆகாரம் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறாள். முதலில் வேர் வளர்ந்து அடி மரத்திற்கும், இலைகளுக்கும் உணவு தேடுகின்றது; இலைப்பருப்பு தன் வேலை முடிந்ததும், கீழே விழுந்து போகின்றது. அவரைச் செடிக்குக் காற்று, உஷ்ணம், ஆகாரம் வேண்டும்.

செய்யவேண்டிய வேலை — ஒரு தட்டில் மிருதுவான கம்பளித்துணியை நனைத்து வைத்து, அதன்மேல் கடுகு தெரித்து வைக்கவும்; கம்பளித்துணி ஈரமாகவே யிருக்கும்படி செய்ய வேண்டும். கடுகு முளை விட்டு வளரும் விதத்தைப் பழுப்புக் கடுதாசியில் சீமைச்சுண்ணாம்பினால் வரைந்து குறித்துவைக்கவும். உபாத்தியாயர் ஒரு கண்ணாடி ஜாடியில் ஜலத்தை நிரப்பி, முரட்டுக் கம்பளித் துணியால் வாயில் கட்டவேண்டும்; பட்டாணி, அல்லது அவரை, இந்தக் கம்பளித்துணியில் போட்டுவைத்தால், சூடும் குளிரும் பட, கம்பளித்துணியின் அடியிலிருக்கும் ஜலத்துக்குள் வேர் நுழைவதைப் பார்க்கலாம். கடல் பஞ்சியை நனைத்து அதில் சிறு சணல் விதையை விதைத்தால், அழகான சணல் பயிர்கள் தோன்றுவதைப் பார்க்கலாம்.

M. S. SABHAPATI,
Govt. Panchama Training School,
Madras.

HEALTH AND THE TEACHER

சரீரசுகமும் உபாத்தியாயரும்

சரீரசுகம் என்ருல் நம்முடைய தேகத்தை நோய்களாகிய பாசங்கள் பிடிக்காமல் அதனைச் சரியான நிலைமையிலிருத்த-லாகும். நாம் பிணியின்றி, திடசரீரத்துட னிருந்தாலன்றி, குடும்ப சம்ரக்ஷணையையும் இல்லற தர்மங்களாகிய, 'தென்புலத்தார் தெய்-வம் விருந்தொக்கல் தானென்ருங் கைம்புலத்தா றோம்பல் தலை' என்ற நாயனர் மொழிகளையும் அனுஷ்டிக்க இயலாது.

ஒருவனுக்கு அதிக செல்வமும், பெருந்தன்மையும், ஜன சகாயமு மிருந்தாலும் அவன் சரீரசுகமின்றி யிருக்கும்பக்ஷத்-தில் நிஷ்பலனுகும். கூரையில் படுத்து, கூழை உண்டு, கூலிக்குச் செய்யும் ஓர் எளியோன் அரோக திடகாத்திரனுய், அனுபவிக்கும் சந்தோஷத்தையும் சுகத்தையுங்கூட அனுபவியாதவனுகின்ருன்.

அதிக தனவந்தனுய் பல வியாகூலங்களும், பல வியாதிகளும் நிறைந்தவராய், வெளிக்கு மனித உருவினராய், பெரும் பிரதாப-மும் உள்ளவராய், அகத்தில் வாயால் சொல்லொணுத் துயரமும் துன்பமும் அனுபவித்து வருகின்றவர்களை நாம் பார்த்திருக்கின்-ருே மல்லவா? ஆனதுபற்றியே ஆன்ருேர், 'நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்' என்று அமுதவாக்கால் கூறியுளர். மானிட-ராய்ப் பிறந்த ஒவ்வொருவனும் கூடியவரையில் ஊக்கத்தோடு, சரீரசுகத்தைக் கவனித்துவரல் இன்றியமையாதது. சாதாரண மனிதர்களே அவ்வளவு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்-ருல் நம்போன்ற உபாத்திமார்கள், பகுத்தறிவென்பது அதிகமில்-லா மிருகத்திற்குச் சமானமான சிறு பாலர்களுக்கு இரண்டு கண்க ளாகிய எண் எழுத்துக்களையும், பொது அறிவுகளையும், உலகஞா-னத்தையும் புகட்டி, அவர்களைச் சகல விவகாரங்களும் தெரிந்த மனிதராகச் செய்விப்பவர்களா யிருக்கும்போது, நாம் அதில் எவ்வளவு ஊக்கமும் சிரத்தையும் கொள்ள வேண்டுமென்பது தெற்றென விளங்குகிற தல்லவா?

நாம் பின்பற்றுவதோடு நம் மாணவர்களுக்கும் ஆரம்ப முதல் போதித்துவந்தால் அவை பசுமரத்தாணிபோல் பதிந்து அவர்களு மனுசரித்து வருவது, எவ்வளவு பயன்தரும் பாருங்கள்.

சரீர சுகத்தைப்பற்றிச் சிறுவர்களுக்கு ஒரு உபாத்தியாயர் என்ன போதிக்க வேண்டும்? பொதுவாய்க் கவனிக்க வேண்டியவை யாவை? என்பதைப்பற்றி ஆராய்வோம்:

1. **சீதோஷ்ண காலங்களில் கவனிப்பு** — கிராமாந்தர பாடசாலை உபாத்தியாயர்கள் கால தேசவர்த்தமானமென்பதைக் கவனித்தொழுகல் அவசியம். சில இடங்களில் நடக்கும் வழக்கத்திற் கேற்ப, பொழுது புலர்வதற்கு முன்பே சிறுவர்கள் பாடசாலை வாயிலில் வந்து பனியில் நனைந்து குளிரால் நடுங்கக் காத்திருக்கும் பிரசீன வழக்கம் தற்காலமும் சில குக்கிராமங்களில் நடைபெறும் போலும். நவீன காலத்திற் கொட்டி, நவீன முறைகளைப் பயின்றவர்கள் அம்மாதிரி நடத்தார்கள் என்பது திண்ணம்.

அதிக குளிர்காலமா யிருக்கையில் காலையில் 8 அல்லது 8½ மணி முதல் பாடந் தொடங்கி 11 மணிக்கு விடுவது நலம். கூடுமானல் 10 மணி முதல் 1 மணி வரையிலும் வித்தியா அதிகாரிகளின் உத்திரவின்மேல் நடத்தலாம். கிராமாந்தரங்களில் இது வெகுவாய் இயலாமலிருக்கலாம். அதி உஷ்ண காலங்களில் பாடசாலையை மூடுவது நலம். இல்லாவிடில், கூழுண்டு வயிறு வளர்க்கும் எளிய சிறுவர்கள், செருப்பும் குடையும் வாங்க இயலாது மத்தியான வெய்யிலில் கால் எரியப் பாடசாலைக்கு வருவது எவ்வளவு பரிதாபம்.

சொல்ப உஷ்ணகாலங்களில் நாம் பள்ளிக்கூடம் நடைபெறும் வேளைகளில் தாழ்வாரம் ஜன்னல் முதலிய இடங்களில் உள்ள பாய் தட்டிகளில் ஜலம் தெளித்து வைத்திருந்தால் குளிர்ச்சியா யிருக்கும். மாரிக்காலத்தில் விடா மழை, அதிக மழை பெய்த தினங்களில், பிள்ளைகளைச் சிரமத்துடன் வருவிக்காது அன்று விடுமுறையாக விட்டு, பரீக்ஷகருக்குத் தெரிவித்து விடலாம்.

2. **தந்த தாவனம்** — பிள்ளைகள் அதிகாலையில் அதாவது சூரிய உதயத்திற்கு முன் துயிலெழுந்ததும் பல் துலக்குமாறு நாம் கூறுவதோடு, துலக்காவிடில் உள்ள இடையூறுகளையும் போதித்தல் வேண்டும். பல் துலக்காவிடில் நாளடைவில் அழுக்கு சேர்ந்து பற்களில் பாசி படிந்து அவலக்ஷணத்தையும் துர்நாற்றத்தையும் உண்டுபண்ணுகிறது. தவிர அருகில் வருபவர்கள் வெறுப்பு அடைந்து இகழ்வார்கள். அஃதன்றியும், வாயில் உள்ள உமிழ் நீருடன் அழுக்கு கரைந்து உட்செல்லும். இந்தத்

துர் அணுக்கள் உட்சென்று ஜீர்ணத்திற்குக் கெடுதியையும் வியாதியையும் உண்டு பண்ணும். ஆகையால்தான் நாம் எழுந்தவுடன் நன்ருய்ப் பல் துலக்கிவருவதோடு உண்பதன் முன்னும், வெளிச்சென்று வந்த வுடனும் வாய் கொப்பளித்துச் சுத்தம் செய்கிறோம்.

3. ஸ்நாநம் — தேகத்தின் சருமத்தின்மேல் மிகச்சிறிய துவாரங்கள் நிறைந்துள. அவைகளின் மூலமாய் சரீரத்திலுள்ள கழிவு பதார்த்தம் வியர்வையாக வெளிவரும். மேல்தோலின் மேல் படிந்து துர்க்கந்தத்தை உண்டாக்கும். அந்த அழுக்கைப் போக்கவே தினந்தோறும் குளிக்கிறோம். குளிக்காவிட்டால் அழுக்கால் துவாரங்கள் அடைபட்டு வியர்வை உட்சென்று இரத்தத்தில் கலந்து நோய்க்குக் காரணமாகும்; நமக்கே ஒரு வெறுப்பையும் கொடுக்கும் இஃதுணர்ந்தே ஆதியில் உள்ள விப்ரோத்தமர்கள் பிராத ஸ்நாநம், திரிகால ஸ்நானம் என்றவைகளை சாஸ்திர விதியாக வைத்து, அனுசரித்து வந்தனர். தற்காலத்திலும் அநேகர் அனுசரிக்காவிடினும் சிறுபான்மையோர் தழுவுகின்றனர். சிலர் குளிப்பதென்பதை நிமித்த மாத்திரமாய்க் கொண்டு ஜலத்தை எடுத்து உடம்பின்மே லூற்றிக்கொண்டு, ஒரு விநாடியில் குளித்து ஸ்நாநம் செய்துவிடுகிறார்கள். இவர்கள் குளிப்பது பெற்றோர்களின் பயத்தினலோ அல்லது அவசர வேலையின் முடையினலோ அல்லது கடனுக்கோ அறியோம். இந்த ஸ்நானம் செய்வதால் வீணில் கால நஷ்டமும் சிரமமும் ஆகுமேயன்றி வேறொரு பயனுமில்லை.

(இன்னும் வரும்.)

T. N. KRISHNASWAMI IYER,
Student, Government Training School,
Villupuram.

TEACHERS' ASSOCIATION
CHIDAMBARAM RANGE

இன்ப்ளூயன்ஸா — (அறிவிப்பு)

இந்த ஜுரம் இருமல் சளியுடனும், தலை, முதுகு, கை, கால் வலியுடனும், அல்லது வாந்தி சில சமயங்களில் பேதியுடனும் வந்து பல பேரை ஒரே சமயத்தில் படுக்கவும், இறக்கவும், செய்யக்கூடிய கொடுமையுள்ளது. இதற்கு மருந்து சாப்பிடக்கூடாதென்று சிலர் எண்ணுவது பிசகு. இந்த ஜுரம் கண்டவுடன் சமீபத்தில் ஆஸ்பத்திரி இருக்கும்பட்சத்தில் அவ்விடம் போய் மருந்து வாங்கிகொள்ளுவது உத்தமம்.

(1) இந்த ஜுரம் வந்தவர்கள் ஜுரம் நன்றாக விடும் வரையில் படுக்கையிலேயே படுத்திருப்பது அவசியம் (2) சீக்காளிகள் இருக்கும் அறைகள் ஜன்னல்கள் சாத்தாமலும், காற்றுப்போக்குள்ளதாகவும் இருக்க வேண்டும். (3) சீக்காளிகளின் எச்சலினாலேயே இந்த வியாதி பரவுவதாகச் சொல்வதால் அவர்கள் எச்சல், சளி, வாந்தி முதலியவைகளை மற்றவர்கள் சம்பந்தமில்லாமல் செய்யவேண்டியது. (4) கூட்டமான இடங்களுக்குப் போவதும், திருவிழா, ரயில் பிரயாணம் முதலியவைகளை நிறுத்துவதும் உத்தமம் (5) சீக்காளிகள் சமீபத்தில் அவசியமாகப் போக வேண்டியவர் ஒருவர் தவிர மற்றவர்கள் வீட்டில் வேறு இடங்களில் இருக்கவேண்டும். (6) சீக்கு வந்து இரண்டு மூன்று நாளான பிறகு விட்டு விட்டதென்று நினைத்து, எண்ணெய் தேய்த்துக்கொள்ளுவதும், வெளியில் அலைவதும், ஜீர்ணிக்காத ஆகாரத்தை உட்கொள்ளுவதும், உடனே ஆபத்தை விளைவிக்கக்கூடும். (7) சீக்காளிகளும், அவர்கள் வீட்டிலுள்ள மற்றவர்களும், கற்பூரத்தைலத்தினாலாவது, அமுர்தாஞ்சனம் முதலிய மெழுகுகளினாலாவது மூக்கு, தொண்டை, மார்பு, முதுகு முதலிய இடங்களில் தேய்ப்பது அனுகூலத்தைத் தரும். (8) தேகத்தில் மலச்சிக்கலில்லாமல் வைத்துக்கொள்ளவேண்டியது. (9) ஆகாரம் திரவபதார்த்தமாக (புழுங்கையரிசி முதலிய கஞ்சி) இருக்கவேண்டும். (10) சித்தரத்தை 1 துண்டு, ஓமம் ஒரு முட்டை, வெற்றிலை நாலு, வேப்பிலை ஒரு ஆர்க்கு, இவைகளை கால் சேர் பொங்கும் வெந்நீர் விட்டு அரைத்து சொரஸமாகப் பிழிந்து வடிக்கட்டி மறுபடி சுடவைக்காமல், அரைக் கால் சேர் வீதம் மூன்று வேளை சாப்பிட, ஜுரம் நின்றுவிடும். (11) ஒரு தோலா களச்சிக்காய்ப் பருப்பையும் இரண்டு தோலா மிளகையும், சேர்த்து பொடி செய்தாவது அல்லது 2 தோலா மிளகும் 1 தோலா அரிசித்திப்பிலியையும் சேர்த்து பொடி செய்தாவது சாப்பிடுவதற்கு முன் கொஞ்சம் தூளை வாயிற் போட்டுக்கொண்டு வெந்நீரைச் சாப்பிடவும். இப்படி 3-நாள் சாப்பிட்டால் ஜுரம் நின்றுவிடும் என்றும் ஜுரம் வரும்போலிருப்பவர்களும் ஜுரம் வருவதற்கு முன்னும் பின்னும் இவை சாப்பிடலாம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

P. K. PATTABHIRAMA SASTRI,
President, Teachers' Association,
Sub-Assistant Inspetcor of Schools,
Chidambaram.